योऽसौ सर्व्वान्महीपालान् धर्म्मेण वशमानयत्। स शान्तनुर्महातेजाः पितुस्तव पितामहः। ११८२५
प्रीयते पार्थ पार्थेन दिवि गाण्डीवधन्वना। सम्यक् चासौ महावीर्य्यः कुलधूर्य्येण पार्थिवः।
पितॄन् देवानृषीन् विप्रान् पूजयित्वा महातपाः। सप्त मुख्यान्महामेधानाहरद्यमुनां प्रति।
अधिराजः स राजंस्त्वां शान्तनुः प्रपितामहः। स्वर्गजित् शक्रलोकस्थः कुशलं परिपृच्छति।
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं धनदेन प्रभाषितं। पाण्डवाश्च ततस्तेन बभूवुः संप्रहर्षिताः।
ततः शक्तिं गदां खड्गं धनुश्च भरतर्षभः। प्राञ्च कृत्वा नमश्चक्रे कुबेराय वृकोदरः। ११८३०
ततोऽब्रवीद्धनाध्यक्षः शरण्यः शरणागतं। मानहा भव शत्रूणां सुहृदां नन्दिवर्द्धनः।
स्वेषु वेश्मसु रम्येषु वसतामित्रतापनाः। कामान्न परिहास्यन्ति यक्षा वो भरतर्षभाः।
शीघ्रमेव गुडाकेशः कृतास्त्रः पुनरेष्यति। साक्षान्मघवता सृष्टः संप्राप्स्यति धनञ्जयः।
एवमुक्तमकर्म्माणमनुशिष्य युधिष्ठिरं। अस्तं गिरिवरश्रेष्ठं प्रययौ गुह्यकाधिपः।
तं परिस्तोमसङ्कीर्णैर्नानारत्नविभूषितैः। यानैरनुययुर्यक्षा राक्षसाश्च सहस्रशः। ११८३५
पक्षिणामिव निर्घोषः कुबेरसदनं प्रति। बभूव परमाश्चानमैरावतपथे यथा।
ते जग्मुस्तूर्णमाकाशं धनाधिपतिवाजिनः। प्रकर्षन्त इवाब्धाणि पिबन्त इव मारुतं।
ततस्तानि शरीराणि गतसत्त्वानि रक्षसां। अपाक्षिप्यन्त शैलाग्राद्धनाधिपतिशासनात्।
तेषां हि शापकालः स कृतोऽगस्त्येन धीमता। समरे निहतास्तस्माच्छापस्यान्तोऽभवत्तदा।
पाण्डवाश्च महात्मानस्तेषु वेश्मसु ताः क्षपाः। सुखमूषुर्गतोद्वेगाः पूजिताः सर्व्वराक्षसैः। ११८४०
इति श्रीमहाभारते आरण्यपर्व्वणि यक्षयुद्धपर्व्वणि कुबेरवाक्ये द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः॥ १६२ ॥
॥ वैशम्पायन उवाच ॥ ततः सूर्य्योदये धौम्यः कृत्वाह्निकमरिन्दम। आर्ष्टिषेणेन सहितः पाण्डवानभ्यवर्त्तत।
तेऽभिवाद्यार्ष्टिषेणस्य पादौ धौम्यस्य चैव ह। ततः प्राञ्जलयः सर्व्वे ब्राह्मणांस्तानपूजयन्।
ततो युधिष्ठिरं धौम्यो गृहीत्वा दक्षिणे करे। प्राचीं दिशमभिप्रेक्ष्य महर्षिरिदमब्रवीत्।
असौ सागरपर्य्यन्तां भूमिमावृत्य तिष्ठति। शैलराजो महाराज मन्दरोऽतिविराजते।
इन्द्रवैश्रवणावेतां दिशं पाण्डव रक्षतः। पर्व्वतैश्च वनान्तैश्च काननैश्चैव शोभितां। ११८४५
एतदाहुर्म्महेन्द्रस्य राज्ञो वैश्रवणस्य च। ऋषयः सर्व्वधर्म्मज्ञाः सद्म तात मनीषिणः।
ततश्चोद्यन्तमादित्यमुपतिष्ठन्ति वै द्विजाः। ऋषयश्चापि धर्म्मज्ञाः सिद्धाः साध्याश्च देवताः।
यमस्तु राजा धर्म्मज्ञः सर्व्वप्राणभृतां प्रभुः। प्रेतसत्त्वगतिं ह्येनां दक्षिणामाश्रितो दिशं।
एतत् संयमनं पुण्यमतीवाद्भुतदर्शनं। प्रेतराजस्य भवनमृद्ध्या परमया युतं।
तं प्राप्य सविता राजन् सत्येन प्रतितिष्ठति। अस्तं पर्व्वतराजानमेतमाहुर्म्मनीषिणः। ११८५०
एनं पर्व्वतराजानं समुद्रञ्च महोदधिं। आवसन् वरुणो राजा भूतानि परिरक्षति।
उदीचीं दीपयन्नेष दिशं तिष्ठति वीर्य्यवान्। महामेरुर्म्महाभागः शिवो ब्रह्मविदां गतिः।
यस्मिन् ब्रह्मसदश्चैव भूतात्मा चावतिष्ठते। प्रजापतिः सृजन् सर्व्वं यत्किञ्चिज्जङ्गमागमं।